కథా కౌముది

లచ్చిమి

సోమ సుధేష్ణ

"నీకు రాజుల కథ వినాలనుందా లేక మనలాగ మాములుగా ఉండే ఒక అమ్మాయి కథ వినాలనుందా?" సన్నగా దగ్గుతున్న సౌరబ్ కు నీళ్ళ బాటిల్ అందిస్తూ అడిగింది లచ్చిమి.

"నాకు అమ్మాయి కథే కావాలి. ఆ అమ్మాయి, నేను ఫ్రెండ్సు అవుతాము."

రెండు గుక్కల నీళ్ళు తాగి బాటిల్ లచ్చిమి చేతికిస్తూ అన్నాడు సౌరబ్. కథ వినడం కోసం

ఆత్రుతతో ఆ ఎనిదేళ్ళ బాలుడి చెవులు ఆమె చుట్టూ పరుచు కున్నాయి. విప్పారిన వదనంతో లచ్చిమి మొహం వేపు చూస్తున్నాడు. యార్కు హాస్పిటల్ లో చిల్రన్స్అమ్కాలజి డివిజన్ చాలా పెద్దది. అక్కడ ఒక రూములో పెద్దగా ఉన్న హాస్పిటల్ బెడ్ పై ఒక పక్క ఉన్న దిండు దగ్గరగా రెండు కాళ్ళు ముడుచుకుని కూచున్న సౌరబ్ ను చూస్తూంటే లచ్చిమికి తన చిన్న నాడు తన చుట్టూ పరుచుకున్న ఈ పెద్ద ప్రపంచంలో ఒక పక్కగా ఒదిగి పోయి జీవించడం గుర్తుకు వచ్చింది.

అంతలో నర్సు వచ్చి సౌరబ్ నాడి, జ్వరం చూసి క్లిప్ బోర్డుపై రాసింది.

"మార్గరెట్ నాకు కుకీస్ కావాలి." సౌరబ్ బెడ్ పై మోకాళ్ళ మీద కూర్చుని నర్సును అడిగాడు.

"కుకీస్ ఇప్పుడు కాదు, ఆకలిగా ఉందా? కాసేపట్లో నీకు డిన్నరు ఇస్తారు."

"మార్జ్ ఒక్కటి ఇవ్వు." లచ్చిమి అంది.

"యూ నో ద రూల్స్. కుకీస్ తింటే డిన్నరు సరిగ్గా తినడు. అసలే సౌరబ్ కు అపెటైట్ సరిగ్గా లేదు. సరిపడా ప్రోటీన్ లేకపోతె యూ నో." మార్జ్ కు సౌరబ్ అంటే ఇష్టం.

లచ్చిమి ఒక పేపరు తీసుకుని దానిపై 'నేను ఒక కుకీ సౌరబ్ కు బాకీ ఉన్నాను.' అని రాసి అది సౌరబ్ చేతికిచ్చి,

"నీ హెల్త్ బాగవగానే నేను నీ బాకీ తీరుస్తాను. ప్రామిస్." అంది.

సౌరబ్ గర్వంగా ఆ కాగితాన్ని తీసుకుని జాగ్రత్తగా దిండు కింద పెట్టుకున్నాడు.

మార్జ్ అన్న మాట నిజమే. కాస్త బలమైన ఫుడ్ తింటేనే లుకీమియా ట్రీట్ మెంట్ కు సౌరబ్ శరీరం తట్టుకోగలదు.

ఒకసారి మార్గరెట్ అద్దేకున్న ఎఫెయన్సీ అపార్టుమెంటు సీలింగ్ లీక్ అయ్యింది. ఆ రాత్రి వచ్చి పక్క అపార్ట్ మెంటులో ఉంటున్న లచ్చిమి డోర్ బెల్ నొక్కింది. లచ్చిమి పరిస్థితి విని తన గదిలో ఉన్న బెడ్ కం సోఫా మీద పడుకోమంది. మార్గరెట్ ఆ రాత్రే కాదు సీలింగ్ ఫిక్స్ చేసే వరకు ఒక వారం లచ్చిమి దగ్గరే ఉంది. తర్వాత తన ఎఫిష్యన్సీలోకి మారింది. లచ్చిమి వండుకునే ఇండియన్ ఫుడ్ తిని ఒక రెండు రోజులు ఇబ్బంది పడింది కాని ఆ తర్వాత తెగ అలవాటు పడిపోయింది. లచ్చిమి వండే ఫుడే కాదు లచ్చిమి అంటే కూడా చాలా ఇష్టం. లచ్చిమి అందరినీ గుడ్డిగా నమ్ముతుందని మార్జ్ ఉద్దేశ్యం.

"లచ్చిమి! యూ ఆర్ టూ కైండ్ టు ఎవ్రీ బడి. గాటు బి కేర్ ఫుల్ లవ్." తరుచుగా హెచ్చరించే మార్గరెట్ మాటలకు లచ్చిమి నవ్వుకునేది.

ఒక సంవత్సరం తర్వాత లచ్చిమి లీడ్స్ టౌన్ లోనే ఒక చిన్న ఇల్లు కొనుక్కుని అక్కడికి మారింది. మార్గరెట్ లచ్చిమి ఇంట్లో ఒక గది రెంటు చేస్తూ చాలా సన్నిహితురాల య్యింది. కొన్నాళ్ళ తర్వాత స్టీవ్ ను డేటు చేస్తున్నపుడు మరో చోటికి మకాం మార్చింది. ఆ తర్వాత కూడా తరుచుగా లచ్చిమికి ఫోన్ చేసి మార్జ్ తన కష్ట సుఖాలు ఏకరువు పెట్టి సలహా తీసుకుంటూ, ఊళ్ళోని సంగతులు చెప్పి నవ్విస్తూ ఉంటుంది.

లచ్చిమి సీక్రాఫ్ట్ చిల్డ్రన్ టీచింగ్ హాస్పిటల్ లో వారానికి ఒకసారి ఆఫ్ట ర్ వర్క్ వెళ్లి పేషెంట్లకు బౌతిక, మానసిక సహాయం చేస్తూ వాలంటీరుగా పని చేస్తుంది. వారంలో మరో రోజు యార్క్ లోని ఉమెన్ షెల్టర్ లో సహాయం చేస్తుంది. ఉమెన్ షెల్టరులోని స్త్రీల బాధాకరమైన జీవితంలోని సంఘటనలు వింటూంటే బాధకు దేశం, భాష, పెద్దలు, పిల్లలు అనే భేదం అంటూ ఉండదేమో అనిపిస్తుంద.

ఎనిమిదేళ్ళ క్రితం లచ్చిమి ఇండియాలో బి. టెక్ పూర్తవగానే యు.కె. లో అప్లై చేసినపుడు లండన్ లో 'ప్రిన్స్ కో' టెక్ కంపెనీలో జాబు వచ్చింది. గజిబిజిగా ఉండే లండన్ సిటీలోని జాబ్ కంటే హరాబరా లేని యార్క్ షైర్ సిటీ లోని 'సిడ్ టెక్' కంపెనీలో వచ్చిన జాబ్ తీసుకుంది. సిడ్ టెక్ కంపెనీ ఆ చుట్టు పక్కల ఉన్న చాలా మెడికల్ సెంటర్ లకు, ఫార్మకుటికల్ కంపెనీలకు టెక్ సపోర్టు చేస్తుంది.

"లాశిమి, నాకు ఒక కథ చెప్పు." అంటున్న సౌరబ్ ను ప్రేమగా చూస్తూ లచ్చిమి చెప్పసాగింది.

"ఒకమ్మాయి పదేళ్ళున్నప్పుడు ఒక రోజు జరిగిన కథ చెప్తాను. ఆ అమ్మాయి పేరు..ఉ..ఏం పేరు

పెడదాం.. సౌరభ్, నువ్వొక పేరు చెప్పు.”

అడిగిందే తడవుగా “లాశిమి” సంతోషంతో గొంతెత్తి అన్నాడా బాలుడు.

“ఆ పేరు కాదు. నీ కిష్టమైన పేరు చెప్పు.”

“నా ఫేవరెట్ పేరు లాశిమి.” భుజాలేగారేస్తూ తలూపుతూ అన్నాడు. అనుకోని ఆ జవాబుకు సంభ్ర మాశ్చర్యాలతో నోరు తెరిచి ‘సరే’ అంటూ లచ్చిమి కథ చెప్పడం మొదలు పెట్టింది.

“పదేళ్ళ లాశిమి పుట్టటమే బీదగా పుట్టింది. బీదలోనే పెరుగింది.”

“ఓ..బీదలో పుట్టిందా! నన్నక్కడికి తీసుకేల్తావా? నేనెప్పుడూ వెళ్ళలేదు.” సౌరభ్ లోని అమాయకత్వం అడుగేసింది.

“బీద అంటే సిటీ కాదు. లాశిమి పూర్ గర్ల్. ఉండీ లేని తిండి, బట్టలు, అందీ అందని ప్రేమ.”

“మమ్మీ, డాడి లేరా?”

“మమ్మీ ఉంది కాని డాడి లేడు. ఒక తమ్ముడు ఉన్నాడు. లాశిమి తల్లి చదువు కోలేదు కానీ తన బిడ్డలని చదివించాలని చాలా కోరిక.”

చదువు లేకుండా, జాబ్ లేకుండా పెద్దవాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారని సౌరభ్ ఊహకు కూడా అందనిదీ ప్రపంచంలో ఉన్న పచ్చి నిజం.

“సౌరభ్, ఇది నాకు ఇష్టమైన కథ.”

సౌరభ్ ‘అవునా’ అన్నట్టు కళ్ళు పెద్దవి చేసి తలాడించాడు.

“స్కూలుకు వెళ్ళడం అందరితో కలిసి కూర్చోవడం, మాట్లాడటం, ఆడుకోవడం అంటే లాశిమికి చాలా ఇష్టం. బడికి వెళ్ళడం కోసం ఎదురు చూసేది. పదేళ్ళ లాశిమి రోజులాగే ఆ రోజు బడికి వెళ్ళింది. క్లాసులోకి వెళ్లి వెనుక వరుసలో ఉన్న తన సీటులో కూర్చుంది. రోజులాగే ఆ రోజు టీచర్లు రావడం పాటాలు చెప్పడం, బ్రేక్ లో ఆటలు ఆడటంతో గడిచి పోయింది.”

లచ్చిమి తన మనసులోంచి తోసుకోస్తున్నఆలోచనలు పక్కన పెట్టేసి మళ్ళీ కథ అందుకుంది.

సౌరభ్ లచ్చిమి వైపుకి జరిగి “ఊ..చెప్పు” ఉబలాటంతో నోరు చిన్నగా తెరిచాడు.

“ఆఖరి క్లాసు అయిపోయింది. పుస్తకాలు బేగుల్లో సర్దుకుని పిల్లలందరూ ఇంటికి బయల్దేరారు. లాశిమి కూడా తన బేగ్ భుజాన వేసుకుని నెమ్మదిగా నడుస్తోంది. ఇంట్లో లాశిమి తల్లి ఉండదు. ఆరోజు లాశిమి తమ్ముడికి జ్వరంగా ఉందని తల్లి తన వెంటే తీసుకెళ్ళింది. అందరి ఇళ్ళల్లో పని చేసి సంజె వేళ్ళకి గాని తల్లి ఇంటికి రాదు. వచ్చాక అప్పుడు అన్నం వండుతుంది. ఈ మధ్యే తల్లి లాశిమికి అన్నం వండటం నేర్పింది. కూరలు లేని రోజు మిరప పొడి, రెండు

చుక్కలు నూనె వేసుకుని తింటే లాశిమికి ఇష్టం లేక పోయినా తిని తిని అలవాటయి పోయి తర్వాత కమ్మగా అనిపించేది. స్కూలునుండి ఇంటికి వెళ్ళడానికి లాశిమికి ఏమాత్రం ఉత్సాహంగా లేదు. నెమ్మదిగా కాళ్ళీడ్చు కుంటూ క్లాసులోంచి మెట్లవేపు నడుస్తున్న లాశిమికి పక్కన ఎవరో నడుస్తున్నట్టనిపించి తల తిప్పి తన పక్కనే నడుస్తున్న పల్లవిని చూసి ఆశ్చర్య పోయింది. 'ఏ' సెక్షన్ లో ఉండే పల్లవి ఈ సవత్సరమే 'బి' సెక్షన్ లోకి వచ్చింది. లాశిమి కూడా 'బి' సేక్షనే."

(కథ చెప్తున్న లచ్చిమి మనసులో మొదటి సారి పల్లవితో సంభాషణ గుర్తొచ్చింది. ఒక రోజు ఫ్రీ టైములో బెంచి మీద కూచున్న లచ్చిమి పక్కకు వచ్చి కూచుంది పల్లవి,

"నీ పేరేంటి?" అడిగింది.

"లచ్చిమి"

"ఓ.. లక్ష్మి" అంది పలకడం సరిదిద్దుతున్నట్టుగా. నాగరికత నాట్యం చేసింది.

"లక్ష్మి కాదు లచ్చిమి."

"నేనెప్పుడూ ఆ పేరు వినలేదే!"

"మా అమ్మ నాకు ఇచ్చిన పేరు అదే."

"లచ్చిమి...పేరు కొత్తగా బావుంది." కాసేపు సరదాగా మాట్లాడుకున్నారు.

ఈనాడు, "ఇవ్వాళ నాతో మాఇంటికి వస్తావా?" లాశిమితో అడుగులు కలుపుతూ అడిగింది పల్లవి.

క్లాసులో అందరికంటే నీటుగా ఉండి, మొదటి వరుసలో కూర్చునే పల్లవి ఇవ్వాళ లాశిమిని తనతో వాళ్ళింటికి రమ్మంటోంది. లాశిమి నమ్మలేక పోయింది.

"నేనా! ఎందుకు!" ఆశర్యంతో లాశిమి సన్నగా, చిన్నగా అడిగింది.

"మనిద్దరం కాసేపు ఆడుకుందాం. వస్తావా?" అంది.

"సరే." అంది లాశిమి. ఇద్దరూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పల్లవి ఇంటికి వెళ్ళారు.

గేటు దాటగానే రెండు వేపులా పూల చెట్లు. గాలికి ఉగుతూ రంగు రంగుల పువ్వులు నాట్యం చేస్తున్నాయి. ఎదురుగుండా మెట్లు వాటికీ రెండు వేపులా పూల తొట్లు. లాశిమి వాటిని అబ్బురంగా చూస్తూ పల్లవి వెనకాలే నడిచింది. ఇంట్లోకి వెళ్ళగానే పల్లవి శాండిల్స్ విప్పింది. లాశిమి ఆ పక్కనే తన పాత చెప్పులు విప్పింది. నేలంతా ఏంతో శుభ్రంగా, తన కాలు జారుతుందేమో అన్నంత నున్నగా ఉంది. సందేహంతో నెమ్మదిగా అడుగులు వేసింది. పక్క రూములో కెళ్ళారు. పల్లవి తన బుక్ బెగ్ ను ఓ పక్కగా ఉన్న టేబుల్ పై పెట్టి లాశిమి బేగ్ ను కూడా అక్కడే పెట్టమంది. ఇల్లు చాలా పెద్దగా, లాశిమి ఊహకు కూడా అందనంత పెద్దగా, అందంగా ఉంది.

"లాశిమి, నా రూమ్ కెళ్ళి ఆడుకుందాం, రా." పల్లవి వెనకే లాశిమి నడిచింది.

"పల్లవి! వచ్చావా! " అంటూ పల్లవి అమ్మ ఎదురుగా వచ్చి లాశిమిని చూసి నవ్వుతూ

"కుకీస్ తింటారా?" లాశిమిని చూస్తూ అడిగింది. లాశిమి మొహమాటంగా తలొంచుకుంది.

"నేను పాలు తాగను, కుకీస్ తింటాను." పల్లవి గెంతుతూ ముందుకు వెళ్ళింది.

లాశిమి నెమ్మదిగా పల్లవి వెనకే వెళ్ళింది. ఇద్దరూ చేతులు కడుక్కుని వాళ్ళమ్మ ఇచ్చిన కుకీస్ తిన్నాక పల్లవి గదిలో కెళ్ళారు. 'అంత పెద్ద గదిలో పల్లవి ఒక్కత్తె ఉంటుందా!' లాశిమి తనను తాను మరిచి పోయి ఓ పక్కగా టేబుల్ పై ఉన్న బొమ్మల వైపు వెళ్లి వాటి బట్టలు, అలంకరణలు మైమరుపుతో చూస్తోంది. ఒక బొమ్మను చూపిస్తూ 'అందంగా ఉంది కదూ– రంభ. నాట్య భంగిమలో ఉన్నది ఊర్వశి..' అలా అన్ని బొమ్మల గురించి చెప్పింది పల్లవి. గోడవారగా ఉన్న

మంచంపై పల్లవి కూర్చుని లాశిమిని కూడా కూర్చోమంది. పల్లవి మనసులోని మంచితనం, మంచంపై కూర్చున్నాక పరుపులోని మెత్తదనం లోని హాయిని మొదటి సారిగా అనుభవించింది

లాశిమి. కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నాక,

"కార్డ్స్ ఆడదామా?" లేచి వెళ్లి ఒక చిన్న బాక్స్ తెచ్చి అందులోంచి కార్డ్స్ తీసింది పల్లవి.

"నాకు కార్డ్స్ ఆడటం రాదు." లాశిమి ఎప్పుడూ చూడని కార్డ్స్ వేపు ఆసక్తిగా చూస్తూ అంది.

"ఎలా ఆడాలో నే చెప్తాగా, చాలా ఈజీ." పల్లవి కార్డ్స్ ఆట ఎలా ఆడాలో లాశిమికి చెప్పింది.

అక్కడే ఇద్దరూ కాసేపు కార్డ్స్ ఆడారు.

ఆ తర్వాత పక్క రూములోకి వెళ్ళి అక్కడ కేరం బోర్డ్స్ ఆడారు. పల్లవి నాన్న, అక్క వచ్చి

"మేము జాయిన్ అవుతాం. మీరిద్దరూ ఒక జట్టు, నేను, ప్రణతి ఒక జట్టు." అంటూ పల్లవి నాన్న, అక్క వచ్చి కూర్చున్నారు. లాశిమికి అందరూ కలిసి అలా సరదాగా ఆడుతూంటే మహా ఆనందంగా ఉంది.

వాళ్ళు ఓడిపోయారు. పల్లవి, లాశిమి గెలిచారు."

"లాశిమి, నేను బాత్ రూమ్ కెళ్ళాలి." సౌరబ్ హడావుడి చేసాడు.

లచ్చిమి నెమ్మదిగా రెండు చేతులతో బలహీనంగా ఉన్న సౌరబ్ ను వీల్ చెయిర్ లోకి చేర్చి

"కథ మరో రోజు చెప్తాను." అంటూ బాత్ రూమ్ కు తీసి కెళ్ళింది.

బాత్ రూమ్ నుండి తిరిగొచ్చి బెడ్ మీద కూర్చోబెట్టాక, "ప్లీజ్ కథ చెప్పు లాశిమి." దీనంగా మొహం పెట్టాడు.

"సరే. చెప్తాను." సౌరబ్ కాళ్ళ మీద బెడ్ షీట్ కప్పి కథ చెప్పడం మొదలు పెట్టింది.

"లాశిమి, పల్లవి గెలిచారు. అప్పుడే పల్లవి అమ్మ

“అందరూ డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకు రండి.” అని పిలిచింది.

గెలిచిన ఆనందంతో పల్లవి గెంతుతూ లాశిమి చేతులు పట్టుకుని డైనింగ్ రూమ్ లోకి తీసు కెళ్ళింది. పల్లవి గెంతుతూంటే గాలిలో తేలి పోతున్నాట్టుగా ఉంది.

టేబుల్ దగ్గర లాశిమిని కూర్చోమని చెప్పి పల్లవి పక్కనే కూచుంది. పల్లవి అక్క, తమ్ముడు,

నాన్న అందరూ టేబుల్ దగ్గర కూచున్నారు. పల్లవి వాళ్ళ అమ్మ ఒక ప్లేటులో కేకు పట్టుకుని వచ్చి లాశిమి ముందు పెట్టింది. లాశిమి కళ్ళు పెద్దవి చేసి అయోమయంగా చూసింది.

”నీ కోసమే లాశిమి” అంటూ ఆమె లాశిమి తలపై ప్రేమగా నిమిరింది పల్లవి అమ్మ. ఆ అనురాగానికి లాశిమి పొంగే దుఃఖాన్ని ఆపుకోవడం కష్టమే అయ్యింది.

వాళ్ళమ్మ కేకుపై ఉన్న కేండిల్ వెలిగించింది.

“లాశిమి, నీ నీకేం కావాలో మనసులో కోరుకుని కేండిల్ ను బ్లో చెయ్యి.” పల్లవి సూచన చేసింది.

“నేనా...!” తడారి పోయిన గొంతుతో బయటకు వచ్చీరాని మాట.

‘ఏం కోరుకోవాలి!! తెలీదు.’ వాళ్ళ ప్రోత్సాహంతో కేండిల్ బ్లో చేసింది. అందరూ హెప్పీ బర్త్ డే పాట పాడారు. కలలు కనడం కూడా తెలీని లచ్చిమి ఇలలోనే తేలి పోతోంది.

పల్లవి అమ్మ కేక్ ముక్క తీసి లాశిమికి తినిపించింది.

“హెప్పీ బర్త్ డే!” అందరూ లాశిమిని విష్ చేసారు. పల్లవి అమ్మ ఒక గిఫ్ట్ బేగ్ లాశిమి చేతికి ఇచ్చి,

“లాశిమి అందులో ఏముందో చూడు” అంది.

లాశిమి చేతులు వణుకు తున్నాయి. కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు కారుతున్నాయి. పల్లవి అమ్మ లాశిమి దగ్గరగా వచ్చి లాశిమి కళ్ళు తుడిచింది. లాశిమి ఇక ఆపుకోలేక ఆమె చేతుల్లోకి వాలిపోయి గుండె బరువు తీర్చుకుంది.

“కంట నీరు పెట్టకూడదు. అవి చూసి ఎలా ఉన్నాయో చెప్పు.” అలా హత్తుకున్న లాశిమి వీపు నిమురుతూ కళ్ళు తుడిచింది ఆ తల్లి. లాశిమి బేగ్ లోవి తీసి చూసింది.

లేత నీలి రంగు చుడీదార్ సెట్, మేచింగ్ గాజులు, మేచింగ్ గోలుసు, మేచింగ్ చెవులకు రింగులు ఉన్నాయి. ఒక జత చెప్పులు కూడా ఉన్నాయి.

“ఇవన్నీ నాకేనా!” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

“అవును, అవి అన్నీ నీకే.” అందరూ ఒకే సారి అన్నారు.

కేక్ తిన్నాక లాశిమిని ఇంటి దగ్గర దింపడానికి పల్లవి కూడా కార్లో వెళ్ళింది. పల్లవి అమ్మ కేక్, పులిహోర, చక్రపొంగలి, సమోసాలు పేక్ చేసి ఇచ్చింది. లాశిమి ఇల్లు రాక ముందే కారు ఆపమని అక్కడే తను దిగి వెళ్తానని లాశిమి

అనగానే పల్లవి సరే నంది. కారు దిగి నాలుగడుగులు వేసిన లాశిమి గబుక్కున వెనక్కి తిరిగి వస్తూంటే పల్లవి కూడా కారు దిగి 'ఏమిటా!' అన్నట్టు చూసింది. లాశిమి దగ్గరగా వచ్చి పల్లవిని గట్టిగా కౌగిలించుకుని కొన్ని క్షణాలు ఆగి,

"థాంక్ యూ పల్లవి. బై." అంటూ గబా గబా వెళ్ళిపోయింది లాశిమి."

కథ చెప్తున్న లచ్చిమి తడి కళ్ళు సంతోషంతో మెరుస్తున్నాయి.

"అమ్మా! మన దేవుడు కూడా గరీబోడా? లేక కంజూశోడా? మనం ఎంత కష్ట పడుతున్నా ఏమి సాయం చెయ్యడు." అని లచ్చిమి తన తల్లిని అడగిన రోజును తనలోనే దాచుకుంది.

పుస్తకం తల కిందులున్నది కూడా తెలియని తల్లి "బాగా సదువుని. పెద్ద సదువులు సదివితే నౌకర్లు పెద్దవి దొరుకుతవి. మంచిగ సదువుకో బిడ్డా, సదువు కొని నువ్వు ఖదర్ మీద బతికితే నా పానానికి నిమ్మడం అయితది." అని బుదగాయించి మరీ చెప్పే తల్లి మాటలు తర్వాత గాని అర్థం కాలేదు లచ్చిమికి.

"తర్వాత ఏమయింది?" సౌరబ్ కు ఇంకా వినాలని ఉంది.

"సౌరబ్! అంతకు ముందు లాశిమి ఎప్పుడూ పుట్టిన రోజు జరుపుకోలేదు. అదే మొదటి సారి పుట్టిన రోజు పండుగ చేసుకుంది. లాశిమి జీవితంలో అమృతం కురిసిన రోజు. వాళ్ళ మనసు లాగే తన మనసు వేశాలం చేసుకుని బ్రతకడం నేర్చుకుంటోంది.

"పల్లవి, లాశిమి బెస్ట్ ఫ్రెండ్స్ అయ్యారా?" సౌరబ్ కుతూహలంగా అడిగాడు.

"మంచి స్నేహితులయ్యారు. మరు సంవత్సరమే పల్లవి నాన్నకు బెంగుళూరు బదిలీ అయి వెళ్లి పోయారు. తర్వాత వాళ్ళు ఎప్పుడు కలుసు కోలేదు. వాళ్ళు కురిపించిన అమృతం లాశిమి

జీవితంలో ఎప్పటికి ఉండిపోయింది."

"లాశిమి బెస్ట్ ఫ్రెండ్ కాదుకదా మరి లాశిమికి బర్త్ డే పార్టీ ఎందుకిచ్చారు?"

"పల్లవి వాళ్ళ అమ్మ ప్రతి సంవత్సరం తన బర్త్ డే రోజునాడు అదే రోజు బర్త్ డే ఉన్న ఒకమ్మాయిని

పిలిచి ఆ రోజు ఆ అమ్మాయి బర్త్ డే పండుగ చేస్తుందట."

సౌరబ్ గిగుల్ చేస్తూ చప్పట్లు కొట్టాడు.

ఆ ఒక్క రోజుతో లచ్చిమి జీవితమే మారి పోయింది.

"సౌరబ్! నీకు డిన్నర్ తెచ్చాను. నీ మమ్మీ ఫోను చేసింది. కాసేపట్లో నీ దగ్గరుంటుంది." నర్సు డిన్నరు ట్రేతో వచ్చింది.

"సౌరబ్, డిన్నర్ అంతా తినాలి. ఇక నేను వెళతాను. నెక్స్ట్ వీక్ వస్తాను, గుడ్ నైట్." అంటూ లచ్చిమి సౌరబ్ చేతిని నిమిరింది.

"బై...లాశిమి. గుడ్ నైట్." సౌరబ్ వెళ్తున్న లచ్చిమి వైపు చూస్తున్నాడు.

"షి ఈజ్ మై ఏంజెల్." సౌరబ్ నర్సుతో అంటూంటే నర్సు నవ్వింది.

ఒక గంట తర్వాత హాస్పిటల్ డెస్క్ దగ్గర నిలబడ్డ సౌరబ్ తల్లి నర్సుతో,

"సౌరబ్ చెప్పే ఏంజెల్ ఎవరు? కథలు చెప్తుందిట. పేరు లాశిమి అన్నాడు. ఆమె ఇక్కడ పని చేస్తుందా? నాకు మీటవాలని ఉంది." అడిగింది కుతూహలంతో.

ఆ పక్కనే కంప్యూటర్ లో పేషెంటు ఫైల్స్ చూస్తున్న మార్గరెట్ ఆ మాటలు విని సంభ్రమంగా తలెత్తి చూసింది.

డ్యూటి నర్సు జవాబు చెప్పడానికి నోరు తెరిచింది అంతలో –

"హలో పల్లవి! నీ కోసమే చూస్తున్నాను. గుడ్ న్యూస్, సౌరబ్ బ్లడ్ కౌంట్ బావుంది. రేపు ఇంటికి తీసుకెళ్ళి రెండు రోజుల తర్వాత తీసుకొని రా, బ్లడ్ టెస్ట్ రిపీట్ చేద్దాం." పీడియాట్రిక్ ఆంకాలజిస్ట్ అనీష మాతుర్ పల్లవి దగ్గరగా వచ్చి మంచి వార్త చెప్పింది.

"ఎంత మంచి వార్త చెప్పావు అనీషా! రాహుల్ కు ఇప్పుడే ఫోను చేస్తాను. సౌరబ్ గురించి చాలా వర్రీడ్ గా ఉన్నాడు."

"ఫాదర్ కదా! ఇంతకు ముందే ఫోను చేసాడు. రిజల్ట్స్ గురించి చెప్పాను. రాహుల్ వాజ్ హెప్పి టు హియర్ ది గుడ్ న్యూజ్. సౌరబ్ విల్ బి ఒకే. నీతో తర్వాత మాట్లాడతాను." అంటూ డాక్టరు వెళ్లిపోయింది చక చకా నడుచుకుంటూ.

ఈమె పేరు పల్లవి...కళ్ళు పెద్దవి చేసి పల్లవినే చూస్తూ మార్గరెట్ నోరు తెరిచింది.

పల్లవి పట్టలేని ఆనందంతో సౌరబ్ రూము వైపు వెళ్ళింది.

.

COMMENTS